

EEN FIETSVAKANTIE

Donderdag 4 juni vertrokken we per fiets met zeer goed fietsweer uit Noord-wijkerhout richting Den Bosch.

Onze tocht ging langs het schilderachtige riviertje de Vlist, dat even voorbij Schoonhoven stroomt, met z'n mooie Knotwilgen en dichte oeverbegroeiing, waar het op sommige plaatsen rood ziet van de vele Koekoeksbloemen.

We kampeerden 2 dagen op een camping bij het meer "De IJzeren Man", even onder Den Bosch.

De volgende dag vertrokken we naar Weert. Onderweg kreeg Richard zijn eerste lekke band, maar dat werd door hem vakkundig (?) verholpen.

Na een halve dag gefietst te hebben, kwamen we in Bemelen aan, een gehucht even ten oosten van Maastricht. Vanuit onze camping konden we de Bemeler Berg zien.

Dit is een natuurgebied, dat in handen is van het Limburgs Landschap. Het terrein bestaat uit heuvels met kalkgrashellingen, oude ontsluitingen (grotten) en struikgewas. De Bemeler Berg wordt beweid door Mergellandschappen, die door hun grazen de grond moeten verschrallen, zodat de oorspronkelijke vegetatie (waar- onder orchideeën) misschien weer terug verwacht mag worden.

Het gebied is nog niet zo lang geleden afgezet, zodat de zwaar door mensen betreden grond weer tot rust kan komen.

De grotten in de berg werden door vleermuizen als slaappleats gebruikt. Op de top van een uitstekend stuk "rots" broedde zowaar een Torenvalk.

Vanuit onze camping maakten we tochten naar b.v. het landgoed Schaloen en naar de Schaesberg. Het landgoed Schaloen is gelegen aan de natuurlijke beek De Geul, en het bos is er rijk aan flora en fauna.

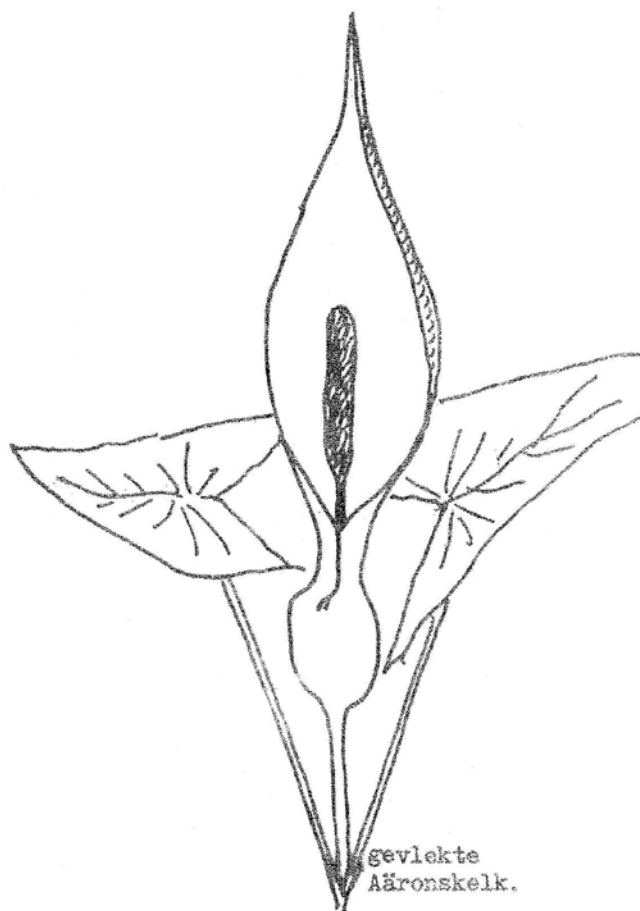
Van de flora kunnen als bijzonderheid genoemd worden: de Eenbes, de Gevlekte Aäronskelk en de Sleutelbloemen.

Van de fauna moeten genoemd worden Hazelmuis, Eikelmuis, Boomarter, Steenarter, terwijl ook de Das er een vaste gast is.

Het gebied bevat ook nog kalkgraslanden en verscheidene holle wegen. Deze holle wegen zijn door de mens gevormd, doordat ze met hun karren (dikwijls getrokken door paarden) de grond lossloegen, die dan weer door het regenwater afgevoerd werd naar lagere delen. Hierdoor ontstond dus die typische wegligging, met in de hoge wegbermen bloemen als het Knoopkruid, de Blaassilene en de ook bij ons in de duinen wel voorkomende Agrimonie.

Wie een bezoek gaat brengen aan dit Landgoed, mag zeker de erbij gelegen heemtuin niet overslaan. Hier zijn een aantal planten bijeengebracht, in een kenmerkende omgeving en op hun speciale grondsoort. De Bolderik en de Korenbloem staan er tussen het graan en het Zinkviooltje en het Engels Gras staan er op zinkhoudende grond. Verder zijn er nog bijzondere planten te zien zoals de Wouw en de Verfbrem, die vroeger verzameld werden om hun kleurstof.

Vlak naast het heempark is een oude watermolen, gelegen aan de Geul. Deze molen is pas gerestaureerd en ingericht als museum. De muren van de molen die aan de Geul grenzen, zijn in juni geel gekleurd door de Gele Helmbloem, die afgezien van deze groeiplaats nog maar op een paar andere plaatsen in Nederland groeit.

De volgende middag gingen we op zoek naar het Gerendal, ten zuiden van het Landgoed Schaloen. In het Gerendal bevindt zich een Orchideeëntuin, die een bezoekje zeker waard is. Op dit kalkgrasland zijn een groot aantal orchideeën bijeengebracht. Enkele soorten zijn de Bijenorchis, Vliegenorchis, Hondskruid, Soldaatje en Bergnachtorchis. Bedroevend was het trouwens te zien hoe er achter de omheining een pad was gelopen naar b.v. de Vliegenorchis om er maar een goed plaatje van te kunnen "schieten". Deze "natuurliefhebbers" waren zich er blijkbaar niet van bewust dat er op dit pad voorlopig geen grasspriet meer groeit. Hoewel deze orchideeëntuin natuurlijk schitterend was, bekoorden de door ons zelf gevonden orchideeën "in het wild" ons meer. Zo vonden we de Keverorchis, wat eigenlijk maar een onooglijke plant is naast b.v. het Hondskruid. Je kunt deze met kleine groene bloempjes getooide orchidee vinden in schaduwrijke bossen, bij ons in de duinen komt hij ook voor op goede schaduwrijke noordhellingen. Na deze dag vol plantenvondsten gingen we weer richting Noordwijkerhout waar we op zaterdag 13 juni weer aankwamen.

We kunnen iedereen zo'n fietstocht of een hele fietsvakantie aanraden, omdat je veel meer van de natuur ziet dan in een auto op de snelweg.

Roel Freke
Richard Duivenvoorden

- - - - -

Onze voorzitter heeft zich ook jaren beziggehouden met fietsvakanties, maar sinds hij een auto heeft, lijkt het erop alsof de verten extra lokken.....
Op de nu volgende bladzijden maakt hij ons deelgenoot van zijn ervaringen.

TOCHTEN NAAR DE TWEE BELANGRIJKSTE BERGGEBIEDEN VAN WEST-EUROPA

Afgelopen voorjaar en zomer heb ik de gelegenheid gehad de twee belangrijkste berggebieden van Europa te bezoeken, n.l. de Alpen en de Pyreneeën. Zoals de meesten onder u wel zullen weten zijn we met een groot gezelschap van onze vereniging eind mei naar de Camargue geweest, gelegen aan de Middellandse Zee kust. Toen deze excursie was afgelopen, ben ik tesamen met Frank van Duivenvoorde verder getrokken in de richting van de Pyreneeën. Het eerste doel in dit gebied was het prachtige Spaanse Nationale Park: "Parque Nacional del Valle de Ordesa", bekend uit de Spaanse natuurseries op de televisie.

De plaats waar wij onze tent opsloegen was het Spaanse stadje Jaca, een klein vestingstadje, ongeveer 40 km. van de Franse grens verwijderd. Vanuit dit plaatsje is het nationale park slechts te bereiken via een nauwe bergweg, vol kronkels en haarspeldbochten. Het wegdek is er zodanig, dat er slechts met een "snelheid" van hooguit 40 km/uur gereden kan worden. Dit laatste was voor ons geen enkel bezwaar, zodoende konden we rustig van het prachtige landschap genieten.

Vanaf de toegang tot dit park voeren verschillende wandelroutes de bergen in. We kozen de route langs het riviertje de Ordesa, een route die geleidelijk aan naar boven voert. Opvallend is de rijke vegetatie van Beuken en dennen. Sparren kom je er eigenlijk weinig meer tegen. In de bomen groeien veel baardmossen een teken dat hier veel zuivere lucht aanwezig is. In Nederland zijn de meeste baardmossen ten gevolge van de luchtverontreiniging reeds verdwenen. Langs het pad en onder de bomen zijn allerlei planten te zien, die voor ons geheel nieuw waren.